

Komíny

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Rád se dívám na komíny
protějššího domu,
sbíhají se mi přitom sliny
jako málokomu.
K nebi stoupá tenký čoudek
barvy sněhobílé
a já vím, že vdovec Houdek
zase smaží filé.

R: Každý něco klohní
na domácím ohni,
kupříkladu pan Šmíd
opéká si lančmít.
Nikommu se nechce ven,
sedí doma u kamen.
Nikommu se nechce ven,
sedí doma u kamen.

2. Jeden komín skrytý v houští
televizních antén
žádné dýmy nevypouští,
ano, je to tamten.
Bydlí pod ním jedna dívka
příjemného vzhledu,
nemá doma kousek dřívka,
ruce jako z ledu.

R:

3. Já jsem taky celý ztuhlý,
mám však horké srdce,
přinesu jí kbelík uhlí,
zahřeju jí ruce.
Zahřeju té smutné slečně
její život chladný,
zůstaneme spolu věčně
nebo aspoň dva dny.

R:

Rád se dívám na komíny
protějššího domu,
sbíhají se mi přitom sliny
jako málokomu.